

חוק היטל על שירותים מיובאים (הוראת שעה) (תיקון מס' 2 והארכת תוקף), התשמ"ו-1985 *

1. בשמו של חוק היטל על שירותים מיובאים (הוראת שעה), התשמ"ה-1984¹ שינוי שם החוק (להלן — החוק העיקרי), אחרי "שירותים מיובאים" יבוא "חוקי חוץ".

תיקון סעיף 1

2. בסעיף 1 לחוק העיקרי —

(1) בהגדרות "תושב ישראל", "תושב חוץ", "בעל פטור", "פקדון לא תושב", ו"פקדון תושב (פיצויים)", אחרי "תושב חוץ" יבוא "חוץ לארץ";

(2) בהגדרות "סוחר מוסמך" ו"מטבע חוץ", במקום "מטבע חוץ" יבוא "נייר ערך חוץ";

(3) אחרי הגדרות "מס", "עוסק" ו"מבטח" יבוא:
"מטבע חוץ" — מטבע שהוא הילך חוקי במדינה כלשהי, שאינו מטבע ישראלי;

"טובין" — כמשמעותם בחוק מס ערך מסוף, אך למעט זכות, טובת הנאה, ידע וגנבים בלתי מוחשיים אחרים;
"נכס" — טובין או מקרקעין;

(4) בהגדרת "חברת אשראי", במקום "נכסים" יבוא "נכסי חוץ";

(5) אחרי הגדרת "חברת אשראי" יבוא:

"הלוואה" — כל אשראי או פקדון;

"הלוואה מיוחדת" — הלוואה שמקורה באשראי או בפקדון שלא נפרע או לא הוחזר, לפי הענין, במועד שנקבע לכך בעת נתינתו או הפקדתו, לפי הענין (להלן — מועד הפרעון המוסכם); ויראו הלוואה כאמור כאילו ניתנה ביום שלאחר מועד הפרעון המוסכם וכאילו מטבע החוץ בשלה הועבר לחוץ לארץ ביום האמור;

"מכירה", לענין הגדרות "סוכן נסיעות" ו"שירות קרקע" ולענין סעיף 2 (ב) — לרבות מתן שירותי תיווך;

"ערובה" — ערבות, משכון, משכנתה או שעבוד אחר;

"נכס חוץ" — כל אחד מאלה אם אינו שירות מיובא, לרבות מסמך המעיד על זכות בו במישרין או בעקיפין, והכל כשהועבר מטבע חוץ לחוץ לארץ בשל רכישתו;

(1) נכס המצוי בחוץ לארץ, למעט טובין שנרכשו לשם יבואם לישראל ושהותר לגביהם רשימון תוך ששה חדשים מהיום שבו הועבר בשלהם מטבע חוץ לחוץ לארץ או תוך מועד מאוחר יותר שאישר המנהל;

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט בחשוון התשמ"ו (13 בנובמבר 1985); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1754, התשמ"ו, עמ' 4.

1 ס"ח התשמ"ה, עמ' 2 ועמ' 48.

(2) השקעה, במישרין או בעקיפין, בחבר-בני-אדם, בעסק, במפעל או במחקר ופיתוח, והכל בחוץ לארץ; לענין זה, "חבר-בני-אדם" — בין מואגד ובין שאינו מואגד;

(3) נייר ערך חוץ;

(4) הלוואה;

(5) מטבע חוץ שמעביר לחוץ לארץ מי שאינו מתגורר דרך קבע בישראל או המועבר בשבילו;

(6) מטבע חוץ המועבר לחוץ לארץ בשל ערובה, אם נתקיים אחד מאלה:

(א) הערובה ניתנה להבטחת התחייבות של תושב חוץ;

(ב) הערובה ניתנה להבטחת התחייבות של תושב ישראל,

וההתחייבות היא בשל רכישת נכס חוץ כאמור בפסקאות (1)

עד (5) או רכישת שירות מיובא שאין לגביהם פטור מהיטל לפי חוק זה;

(6) בהגדרת "שירות" —

(א) ברישה, במקום "עסקת אשראי והפקדת פקדון" יבוא "הלוואה";

(ב) בפסקה (1), במקום "או טובת הנאה בנכסים בלתי מוחשיים" יבוא "ידע, טובת הנאה או נכס בלתי מוחשי אחר";

(ג) בפסקה (2), במקום "או תגמול" יבוא "תגמול, מסים, היטלים, אגרות או תשלומי חובה אחרים";

(ד) בפסקה (3), במקום "הסכומים המותרים לפי ההיתר הכללי" יבוא "סכום מטבע החוץ שקנה";

(7) במקום הגדרת "שירות מיובא" יבוא:

"שירות מיובא" — שירות, לרבות שירות קרקע, שבשל רכישתו הועבר מטבע חוץ לחוץ לארץ;

(8) אחרי הגדרת "שירות מיובא" יבוא:

"רכישה" — לרבות קבלת זכות שכירות, חכירה, שימוש או כל זכות אחרת;

"רכישת נכס חוץ", לענין הלוואה — מתן הלוואה, ולענין נכס חוץ כאמור בפסקאות (5) ו-(6) להגדרת "נכס חוץ" — עצם העברת מטבע החוץ כאמור בפסקאות האמורות;

"רכישת שירות", לענין שירות כאמור בפסקאות (2) ו-(3) רישה להגדרת "שירות" — הנתינה או התשלום, לפי הענין, של השירות;

(9) בהגדרת "העברת מטבע חוץ לחוץ לארץ", במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) תשלום בישראל לתושב חוץ וכן תשלום בחוץ לארץ; לענין זה, "תשלום" — לרבות דרך קיזוז או חליפין, מתן הלוואה ומתן טובת הנאה בדרך כלשהי;"

3. בסעיף 2 לחוק העיקרי —

- (1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:
" (א) תושב ישראל יהיה חייב בהיטל על רכישת שירות מיובא ועל רכישת נכס חוץ";
(2) בסעיף קטן (ב)(1), במקום "יבוא" יבוא "רכישת";
(3) סעיף קטן (ג) יסומן (ד), ובו, אחרי "נסיעה בכלי טיס" יבוא "או בכלי שיט", ולפניו יבוא:
" (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם מטבע החוץ ששולם בשל השירות המיובא או נכס החוץ, הועבר לחוץ לארץ בדרך של מימוש ערובה, המעביר יהיה החייב בהיטל".

4. בסעיף 3 (א) לחוק העיקרי, אחרי "על שירות מיובא" יבוא "ועל נכס חוץ". תיקון סעיף 3

5. בסעיף 4 לחוק העיקרי —

- (1) בסעיף קטן (א)(2), במקום "יבוא" יבוא "רכישה";
(2) בסעיף קטן (א)(3), אחרי "שירות מיובא" יבוא "או בעד נכס חוץ";
(3) בסעיף קטן (ב), במקום "יבוא של שירות מיובא" יבוא "רכישתו של שירות מיובא או נכס חוץ" ובמקום "שתמורתו טרם הועברה" יבוא "או נכס החוץ שמתבע החוץ בשלהם טרם הועבר".

6. אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא: תוספת סעיף 5א

5א. (א) מחירו של נכס חוץ, למעט הלוואה מחדשת, הוא סכום מטבע החוץ שהועבר בשלו לחוץ לארץ. "מחירו של נכס חוץ"

(ב) מחירו של נכס חוץ שהוא הלוואה מחדשת הוא —

- (1) כשהלוואה המתודשת היא בין אותם צדדים ושולם על ההלוואה המקורית היטל לפי חוק זה — סכום ההלוואה המקורית בתוספת כל סכום שנצבר עליה עד יום הפרעון שנקבע בעת נתינתה ובניכוי הסכום שבשלו שולם ההיטל;
(2) בהלוואה מחדשת שפסקה (1) אינה חלה לגביה — סכום ההלוואה המקורית בתוספת כל סכום שנצבר עליה עד יום הפרעון שנקבע בעת נתינתה.

7. בסעיף 6 לחוק העיקרי — תיקון סעיף 6

- (1) האמור בסעיף יסומן (א);
(2) בפסקה (1), במקום "ביבוא שירות מיובא מסויים" יבוא "ברכישת שירות מיובא מסויים או נכס חוץ";
(3) בפסקה (2), הסיפה המתחילה במלים "ובמשיכה באמצעות כרטיס אשראי" — תימחק;
(4) במקום פסקה (3) יבוא:
" (3) במכירת שירות קרקע שאינו נסיעה בכלי טיס או בכלי שיט — יום קבלת התמורה בידי סוכן הנסיעות;

(4) במכירת שירות קרקע שהוא נסיעה בכלי טיס או בכלי שיט — לא יאוחר מהמועד שבו כרטיס הנסיעה או מסמך אחר המעיד על הזכות לנסיעה (להלן — כרטיס נסיעה) נמסר לנוסע לחוץ לארץ; המנהל רשאי לקבוע מועד חיוב המאוחר ממועד המסירה כאמור, בהתאם לכללים שיקבע.”;

(5) אחרי סעיף קטן (א) יבוא :

”(ב) בוצע תשלום בעד שירות מיובא כאמור בסעיף קטן (א)(1) עד (3) או בעד נכס חוץ באמצעות כרטיס אשראי — יהיה מועד החיוב בהיטל מועד חיוב חשבונו של המושך אצל סוחר מוסמך.

(ג) בוצעה ההעברה, הקניה, הקבלה או התשלום, האמורים בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), בשיעורים — יהיה מועד החיוב היום שבו הועבר, נקנה, נתקבל או שולם, לפי הענין, כל שיעור.”

8. בסעיף 7 לחוק העיקרי — תיקון סעיף 7

(1) בסעיף קטן (א)(2), במקום ”מחירו של שירות מיובא ששולם” יבוא ”משיכת מטבע חוץ”;

(2) בסופו יבוא :

”(ו) סוחר מוסמך שהעביר לחוץ לארץ מטבע חוץ בשל שירות מיובא או נכס חוץ, ישמור ברשותו מסמכים בהתאם לכללים שיקבע המנהל.”

9. במקום סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא :

8. (א) סוכן נסיעות ישלם את ההיטל לאוצר המדינה באמצעות סוחר מוסמך במועד כדלקמן :

”תשלום היטל, דיווח ושמירת מסמכים בידי סוכן נסיעות

(1) בשל שירות קרקע שהוא נסיעה בכלי טיס או בכלי שיט — לא יאוחר ממועד מסירת כרטיס הנסיעה, ואם נקבע מועד חיוב המאוחר ממועד מסירת הכרטיס כאמור בסעיף 6(א)(4) — לא יאוחר מאותו מועד ;

(2) בשל שירות קרקע שאינו נסיעה בכלי טיס או בכלי שיט — לא יאוחר מתום יום העסקים השני שלאחר מועד החיוב או במועד אחר שקבע שר האוצר בתקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת.

(ב) סוכן נסיעות החייב בהיטל על מכירת שירות קרקע שהוא נסיעה בכלי טיס או בכלי שיט, לא ימסור לנוסע את כרטיס הנסיעה אלא אם כן יש בידו אישור מאת סוחר מוסמך על תשלום ההיטל ; המנהל רשאי, לפי כללים שיקבע, להתיר מסירת כרטיס נסיעה לפני קבלת האישור האמור.

(ג) המנהל רשאי לקבוע כללים בקשר לשמירת אישורים על תשלום היטל או פטור ממנו בידי סוכן נסיעות.”

10. במקום סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא :

9. נרכש נכס חוץ או שירות מיובא, ומטבע החוץ ששולם בשל רכיב-תתם לא הועבר לחוץ לארץ באמצעות סוחר מוסמך או באמצעות

”תשלום ההיטל ודיווח במקרים אחרים

כרטיס אשראי, יגיש החייב בהיטל דו"ח בטופס שייקבע, וישלם את ההיטל באמצעות סוחר מוסמך, והכל ב-15 לחדש שלאחר החדש שבו נרכש נכס החוץ או השירות המיובא; הסוחר המוסמך יעביר את ההיטל לאוצר המדינה במועד האמור בסעיף 7(ג).

11. בסעיף 10 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א) —

(א) במקום הרישה יבוא "רכישת שירות מיובא או נכס חוץ פטורה מהיטל אם הוכח להנחת דעתו של המנהל כי היא אחד מאלה:";

(ב) בפסקה (1), במקום "יבוא" יבוא "רכישה" ובסופה יבוא "או בכלי שיט";

(ג) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) הובלה וביטוח של טובין המיוצאים מישראל וכן הוצאות הקשורות ביבוא טובין והכלולות במחיר המקובל של הטובין על פי סעיף 131 לפקודת המכס², ובלבד שנרשמו כדין ברשימוני היבוא; שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כי הפטור על פי פסקה זו לא יחול על הוצאות הקשורות לסוגי טובין";

(ד) במקום פסקה (3) יבוא:

"(3) רכישת שירות מיובא או נכס חוץ הדרושים להפעלת תעופה או ספנות, בידי חברת תעופה או ספנות;

לענין זה —

"חברת תעופה" — כהגדרתה בסעיף 4 להיתר הכללי;

"חברת ספנות" — חברה תושבת ישראל שבבעלותה או בשליטתה לפחות כלי שיט אחד בתפוסה רשומה ברוטו (G.R.T.) של 500 טון או יותר, וכן חברה תושבת ישראל המפעילה כלי שיט כאמור שהוא בבעלות או בשליטה כאמור; לענין זה תיחשב חברה כבעלת שליטה אם הודיעה על זכויות בכלי שיט בהתאם לתקנות שעת חירום (פיקוח על כלי שיט), התש"ח—1948³, והממונה על המרשם אישר את קבלת ההודעה";

(ה) בפסקה (9), במקום "שירותים מיובאים" יבוא "רכישת שירות מיובא או נכס חוץ";

(ו) בפסקה (10), במקום "יבוא שירות" יבוא "רכישת שירות מיובא";

(ז) אחרי פסקה (10) יבוא:

"(11) הפקדת פקדון במטבע חוץ שמקורו בחוץ לארץ ושלא הועבר מישראל, בחשבוננו של המפקיד בתאגיד בנקאי שהוא סניף בחוץ לארץ של סוחר מוסמך או בתאגיד שאילו ניהל עסקים בישראל היה חייב ברישוי לפי חוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א—1981⁴;

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

3 ס"ח התשל"ג, עמ' 203.

4 ס"ח התשמ"א, עמ' 232.

(12) תשלום במטבע חוץ בשל שירות מיזבא או נכס חוץ, מתוך פקדון מיוחד בחוץ לארץ, בתאגיד בנקאי כמשמעותו בפסקה (11), שמופקד בו אך ורק מטבע חוץ שהועבר לחוץ לארץ מישראל וששול העברתו כאמור שולם היטל לפי חוק זה ;

(13) מתן הלוואה לתושב חוץ בידי סוחר מוסמך מתוך כספי מטבע חוץ הניתן להשקעה כהגדרתו בפרק הרביעי בהוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), התשל"א—1971, מימוש ערובה שנתן סוחר מוסמך מתוך כספי מטבע חוץ כאמור, להבטחת התחייבות של תושב חוץ, ומתן הלוואה או מימוש ערובה בידי סניפו של סוחר מוסמך בחוץ לארץ ;

(14) רכישת נייר ערך חוץ בידי סוחר מוסמך, לעצמו, מתוך כספי מטבע חוץ כאמור בפסקה (13), או רכישת נייר ערך חוץ בידי סניפו של סוחר מוסמך בחוץ לארץ ;

(15) רכישת נייר ערך חוץ מאושר כמשמעותו בסעיף 5 להיתר הכללי ;

(16) רכישת נכס חוץ בידי בנק ישראל, או בידי הסוכנות היהודית לארץ ישראל, ההסתדרות הציונית העולמית וקרנותיהם כמפורט בנספחים לאמנות שנחתמו ביום ג' בתמוז התשל"ט (28 ביוני 1979) בין ממשלת ישראל ובין ההסתדרות הציונית העולמית והסוכנות היהודית לארץ ישראל ;

(17) רכישת נכס חוץ במטבע חוץ שמקורו ביתרת התמורה מהנפקת מניות שהוצעו לציבור על פי תשקיף ושהינן נייר ערך חוץ מאושר כאמור בסעיף 5 להיתר הכללי ; לענין זה, "יתרת התמורה" — סך כל התמורה שנתקבלה מהנפקה כאמור, והופקדה אצל סוחר מוסמך כדיון, ובלבד שמועד ההנפקה לא היה לפני ט"ז בחשון התשמ"ב (13 בנובמבר 1981), בניכוי סך כל מטבע החוץ ששולם מתוך התמורה האמורה לרכישת נכסי חוץ ;

(18) עסקת טרנויט או תיווך כאמור בסעיף 42 להיתר הכללי ;

(19) מתן הלוואה שהיא אשראי ספקים ;

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בדרך שקבע המנהל" יבוא "כדין" ;

(3) במקום סעיף קטן (ג) יבוא :

"(ג) שר האוצר רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת —

(1) לפטור מן ההיטל, כולו או חלקו, סוגים נוספים של שירותים מיזבאים או נכסי חוץ, או סוגי חייבים ;

(2) לקבוע כללים להחזר ההיטל, כולו או חלקו, בשל סוגי שירותים מיזבאים או נכסי חוץ או לסוגי חייבים ;

- (3) לבטל פטור הניתן לפי סעיף זה לסוגי שירותים מיובאים או נכסי חוץ או לסוגי חייבים, להגבילו או להתנותו בתנאים;
- (4) לקבוע כי סכום ששולם בשל סוגי טובין ייראה כסכום ששולם בשל רכישת שירות מיובא.

12. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום הרישה המסתיימת במלים "על אותו שירות" יבוא "החייב בהיטל בשל שירות מיובא או נכס חוץ שמוטל עליהם גם מס, יהא פטור מהמס עליהם, אם הוכיח להנחת דעתו של המנהל כי שילם את ההיטל בשלהם".

13. בסעיף 13 לחוק העיקרי —

(1) בכותרת השוליים, המלים "בשל שירות מיובא" — יימחקו;

(2) בסעיף קטן (א) —

(א) ברישה, אחרי "שירות מיובא" יבוא "או נכס חוץ";

(ב) בפסקה (1), אחרי "של השירות" יבוא "או של נכס החוץ";

(ג) בסופו יבוא:

"(3) מומש נכס החוץ שבשלו שולם ההיטל, ומטבע החוץ שנקנה לרכישת נכס החוץ, כולו או מקצתו, הוחזר לסוחר מוסמך בתקופת תחולתו של חוק זה; לענין זה, מימוש נכס חוץ — פרעון הלוואה, החזרת פקדון, מכירת נכס או נייר ערך חוץ ומכירת זכויות בחברת בני-אדם, בעסק, במפעל או במחקר ופיתוח";

(3) סעיף קטן (ב) — יימחק, סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יסומנו (ב) ו-(ג) כסדרם, ואחריהם יבוא:

"(ד) על אף האמור בסעיף קטן (א)(3), תחול הוראתו גם במקרה שבו מטבע החוץ הוחזר לסוחר מוסמך לאחר תקופת תחולתו של חוק זה, זולת אם קבע שר האוצר בתקנות, באישור ועדת הכספים של הכנסת, כי ההיטל, כולו או מקצתו, לא יוחזר או כי יוחזר בתנאים או בסייגים שיקבע; תקנות כאמור יכול שיחולו דרך כלל או לגבי סוגים של נכסי חוץ או של חייבים בהיטל";

(4) במקום סעיף קטן (ה) יבוא:

(ה) היטל שיחזר לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ג) יהא על פי שיעור ההיטל בעת ששולם, וייחשב במטבע ישראלי לפי שער המכירה במועד החזרה.

(ו) היטל שיש להחזירו לפי סעיפים קטנים (א)(3) ו-(ד) יוחזר אם נדרש תוך שלושה חדשים מהיום בו הוחזר מטבע החוץ לסוחר מוסמך.

(ז) היטל שיש להחזירו לפי סעיפים קטנים (א)(1) ו-(2), (ב) ו-(ג), יוחזר אם נדרש תוך שנה מהיום ששולם.

החלפת סעיף 15

14. במקום סעיף 15 לחוק העיקרי יבוא:

15. הוראות חוק זה לגבי שירות מיובא יחולו גם על המדינה, ולגבי מי שנקבע לגביו בחיקוק שדינו כדין המדינה יחולו כל הוראות חוק זה.

"דין המדינה
ומי שדינו כדין
המדינה"

15. בסעיף 18(א) לחוק העיקרי, במקום "שנה אחת מיום תחילתו" יבוא "עד יום א' בניסן התשמ"ז (31 במרס 1987).

החזר היטל
על פי תקנות
שעת חירום

16. היטל ששולם על פי תקנות שעת חירום (היטל על שירותים מיובאים), התשמ"ד—1984, ויש להחזירו על פיהן, יוחזר אם החזרתו נדרשה עד י' בחשון התשמ"ז (12 בנובמבר 1986).

תחילה והוראת
מעבר

17. (א) תחילתו של חוק זה ביום כ"ט בחשון התשמ"ז (13 בנובמבר 1985) (להלן—יום התחילה) ובלבד שתחילתו של סעיף 11(3) תהא ביום י' בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985).

(ב) הוראות חוק זה יחולו על כל חלק משירות מיובא או נכס חוץ שמטבע החוץ בשלהם הועבר לחוץ לארץ ביום התחילה או אחריו, גם אם הרכישה נעשתה לפני יום התחילה.

(ג) בוצעה העברת מטבע חוץ לחוץ לארץ בשל ערובה כאמור בפסקה (6)(ב) להגדרת "נכס חוץ", והערובה ניתנה לפני תחילתו של חוק זה והיא להבטחת התחייבות בשל רכישת נכס חוץ, יהיה חייב בתשלום ההיטל על אף האמור בסעיף 2(ג) לחוק העיקרי כפי שתוקן בחוק זה, האדם שלהבטחת התחייבותו ניתנה הערובה; החייב בהיטל יגיש דו"ח בטופס שייקבע וישלם את ההיטל באמצעות סוחר מוסמך, והכל ב-15 בחודש שלאחר החודש שבו הועבר מטבע החוץ לחוץ לארץ.

(ד) לגבי התקופה שמיום תחילתו של החוק העיקרי עד ערב תחילתו של חוק

זה —

(1) לענין הגדרת "שירות קרקע" בחוק העיקרי, רואים שירות שתמורתו שולמה בחוץ לארץ כשירות שנמכר בישראל;

(2) לענין סעיף 2 לחוק העיקרי, סוכן גסיעות שמסר בישראל, בין במישרין ובין בעקיפין, למי שנוסע לחוץ לארץ, מסמך המעיד על זכות לקבלת שירות קרקע שתמורתו שולמה בחוץ לארץ, רואים אותו כאילו מכר שירות קרקע לאותו אדם; מחיר שירות הקרקע הוא סך כל התמורה ששולמה בשלו בחוץ לארץ ומועד החיוב בהיטל הוא היום בו מסר סוכן הגסיעות את המסמך האמור.

יצחק מודעי
שר האוצר

שמעון פרס
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה